

از آلودگی تا پالایش

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دانیال ۸، دانیال ۲: ۳۸؛ پیدایش ۱۱: ۴؛ لویان ۱۶؛ عبرانیان ۹: ۲۳ تا ۲۸.

آیه حفظی: « او به من گفت: تا دو هزار و سیصد شام و صبح؛ آنگاه قدس اصلاح خواهد شد » (دانیال ۸: ۱۴).

نبوت ذکر شده در دانیال باب ۸، به نبی در ۵۴۷/۵۴۸ ق.م داده شده است، و آن مطلب برخی توضیحات قابل توجه در مورد داوری در دانیال باب ۷ را ارایه می دهد. برخلاف نبوت دانیال در باب ۲ و ۷، نبوت دانیال باب ۸ بابل را کنار می گذارد و با حکومت ماد - فارس شروع می شود، زیرا در این زمان، بابل رو به زوال و نابودی است و فارس ها قصد داشتند تا سلطه خود را به عنوان قدرت بعدی جهان جایگزین حکومت بابل کنند. نبوت دانیال باب ۸ با دانیال باب ۷ مطابقت دارد. زبان و نمادها در دانیال ۸ تغییر می کند زیرا که تمرکز اصلی بر روی تقدیس جایگاه مقدس در ارتباط با فدیة آسمانی است. بنابراین بخش مهمی از دانیال باب ۸ متمرکز بر روی جنبه های قدس آسمانی است. در حالی که دانیال باب ۷ دیوان الهی و رسیدن پادشاهی به پسر انسان را نشان می دهد، دانیال ۸ تقدیس مَقَدَس آسمانی را نشان می دهد. بنابراین، مطابقت بین این دو باب نشانگر اینست که تقدیس قدس آسمانی در دانیال باب ۸ مطابق با صحنه داوری دانیال باب ۷ است.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۰ اسفند - February آماده شوید.

قوچ و بز

دانیال باب ۸ را بخوانید. این نبوت در مورد چیست؟ و چگونه با آنچه ما در دانیال باب ۲ و ۷ دیده ایم مطابقت دارد؟

همانند دانیال باب ۲ و ۷، به ما در اینجا نبوتی دیگر از ظهور و سقوط امپراتورهای جهان، گرچه با انواع دیگری از سمبل‌ها داده شده است. این نمادگرایی در اینجا مستقیماً مربوط به حرم مطهر آسمانی خدا است. در این مورد، نمادهای قوچ و بز به دلیل ارتباط آنها با مراسم روز کفاره در زمان داوری بر روی اسرائیل باستان انتخاب شده‌اند. قوچ و بز به عنوان هدایای قربانی در مراسم قدس بکار برده می‌شدند. اما فقط در روز کفاره، به هر دو با هم اشاره شده است. از اینرو، این دو حیوان عمداً در اینجا انتخاب شده‌اند تا روز کفاره را یادآوری کنند که تمرکز اصلی این نبوت بر روی آن است.

با برملا شدن این نبوت، دانیال می‌بیند که قوچ در سه جهت مختلف یورش می‌برد: بسوی مغرب، شمال و جنوب (دانیال ۸: ۴). این سه حرکت نشانگر گسترش این قدرت است: «هیچ جانوری نمی‌توانست در مقابل او بایستد و یا از دست او فرار کند. هرچه دلش می‌خواست، می‌کرد و قویتر می‌شد» (دانیال ۸: ۴). همانطور که فرشته توضیح می‌دهد، قوچ با دو شاخ نماد امپراتوری ماد - فارس است (دانیال ۸: ۲۰)، و حمله او به سه جهت احتمالاً اشاره به سه پیروزی بزرگ این قدرت جهانی است.

سپس، یک بز با شاخ بزرگ پدید می‌آید، که نماینده امپراتوری یونان تحت فرماندهی اسکندر مقدونی است (دانیال ۸: ۲۱). سرعت حرکت بز که «پاهایش با زمین تماس پیدا نمی‌کرد» (دانیال ۸: ۵) دلالت بر انجام سریع تحولات دارد. این نمادگرایی بیان‌کننده سرعت پیروزی اسکندر است، که در دانیال ۷ با نماد پلنگ بالدار نشان داده شده است. اما همانطور که نبوت پیشگویی می‌کند، هنگامیکه بز «به اوج قدرت خود رسیده بود، ناگهان شاخش شکست» (دانیال ۸: ۸) و راه را برای شاخ چهارم باز کرد که قدرت آن در چهار گوشه جهان گسترش یافت. این امر هنگامی تحقق می‌یابد که اسکندر در ژوئن ۳۲۳ ق. م. در بابل فوت می‌کند و پادشاهی او بین چهار فرمانده نظامی تقسیم می‌شود.

بین دانیال ۲: ۳۸ و دانیال ۸: ۲۰، ۲۱، سه امپراتوری از چهار نشان داده شده در نبوت نامشان به ما داده شده است. چگونه این واقعیت شگفت‌انگیز به ما در تایید درستی و صحت تفسیر این نبوت ها کمک می‌کند؟

به پا خاستن شاخ کوچک

دانیال باب ۸: ۸ تا ۱۲ را بدقت بخوانید. این شاخ کوچک در کدام جهت حرکت می کرد و چرا دانستن آن مهم است؟

بعد از شرح چهار شاخ تقسیم شده به بادهای چهارگانه آسمانی، متن کلام خداوند می گوید که از آن یک شاخ بیرون می آید. سؤال در اینجا اینست که، آیا این شاخ یا قدرت یکی از آن چهار شاخ ظهور می کند، - همانطور که دیروز دیدیم این چهار شاخ نشانگر چهار فرمانده نظامی اسکندر هستند - یا یکی از بادهای چهارگانه است؟ ساختار دستوری متن به زبان اصلی نشان می دهد که این شاخ یکی از بادهای چهارگانه آسمانی خواهد شد. از آنجا که این قدرت پس از امپراتوری یونان و چهار شاخ است، درک متداول اینست که این شاخ روم، اولین حکومت بت پرست و بعد از آن پاپ (واتیکان) است. « این شاخ کوچک نشانگر روم در هر دو مرحله، بت پرست و واتیکان است، مرحله امپریالیسمی دوران جنگ بر علیه مردم یهود و مسیحیان اولیه است و سپس در مرحله پاپی این روند تا به روزگار معاصر و سپس آینده ادامه می یابد ». کتاب مقدس تفسیری کلیسای ادونتیستهای روز هفتم، جلد ۴، صفحه ۸۴۱.

بر اساس متن کتاب مقدس، شاخ کوچک ابتدا عهده دار حرکت بسوی جنوب می شود « از یکی از این شاخها، شاخ کوچکی درآمد و طولی نکشید که رو به جنوب و مشرق و به طرف سرزمین زیبای اسرائیل رشد کرد » (دانیال ۸: ۹). این سه جهت منطبق است با سه منطقه اصلی و مهم که تحت سلطه روم بت پرست قرار می گیرد.

همانطوری که شاخ کوچک به بازیگر نقش اصلی در این نبوت تبدیل می شود، رشد آن جالب توجه است. از این نظر این شاخ شباهت های نزدیکی با شاخ کوچک در دانیال ۷ دارد، همانطور که مقایسه زیر نشان می دهد:

۱. هر دو شاخ در ابتدا کوچک هستند (دانیال ۷: ۸، دانیال ۸: ۹). ۲. هر دو بعداً قدرتمند می شوند (دانیال ۷: ۲۰، دانیال ۸: ۹). ۳. هر دو قدرت های تحت آزار و جفا قرار می گیرند (دانیال ۷: ۲۱، دانیال ۸: ۱۰، ۲۴). ۴. هر دو خود را تمجید می کنند و سخنان کفرآمیز بر زبان می آورند (دانیال ۷: ۸، ۲۰، ۲۵، دانیال دانیال ۸: ۱۰، ۱۱، ۲۵). ۵. هر دو، قوم خدا را هدف حمله خود قرار می دهند (دانیال ۷: ۲۵، دانیال ۸: ۲۴). ۶. هر دو جنبه های مختلف فعالیتی دارند که بوسیله زمان نبوی جزئیات آن شرح داده شده (دانیال ۷: ۲۵، دانیال ۸: ۱۳، ۱۴). ۷. هر دو تا زمان آخر حکومتشان ادامه می یابد (دانیال ۷: ۲۵، ۲۶، دانیال ۸: ۱۷، ۱۹). ۸. هر دو بوسیله نیروی ماوراء الطبیعی از بین خواهند رفت (دانیال ۷:

۱۱، ۲۶، دانیال ۸: ۲۵). و بالاخره، چون شاخ کوچک دانیال ۷ نمایانگر سیستم پاپی است، رشد ارتفاع شاخ کوچک در دانیال ۸ باید نشانگر همان قدرت باشد. بنابراین، بر اساس دانیال ۲ و ۷، آخرین قدرت مهم، روم خواه بت پرست و یا حکومت پاپی است.

۶ اسفند

سه شنبه

حمله به مکان مقدس

دانیال ۸: ۱۰ تا ۱۲ را بخوانید، در اینجا شاخ کوچک دست به چه نوع اقداماتی می زند؟

در دانیال باب ۸: ۱۰ شاخ کوچک در سطح روحانی سعی در کپی کردن دارد، همان کاری که سازندگان برج بابل در تلاش آن بودند (پیدایش ۱۱: ۴). اصطلاحات « لشکریان » و « ستارگان » می توانند مشخص کننده قوم خدا در عهد عتیق باشند. اسراییل با لشکریان پروردگار مشخص شده اند (خروج ۱۲: ۴۱). دانیال همچنین مردم مومن خدا را به ستارگان درخشان تشبیه می کند (دانیال ۱۲: ۳). با اینحال، آشکار است که این یک حمله لفظی به پیکرهای آسمانی نیست، بلکه آزار و اذیت قوم خدا، کسانی است که « ساکنان بهشت » می باشند (فیلیپیان ۳: ۲۰). اگرچه هزاران مسیحی توسط امپراتوران بت پرست به قتل رسیدند، اما اکنون توجه بر اقدامات شاخ کوچک است. بنابراین، تحقق نهایی این پیشگویی باید در ارتباط با پاپ روم و آزار و شکنجه آن در طی قرنها دانست. همچنین دانیال ۸: ۱۱ درباره « سرور » صحبت می کند، کسی که در جاهای دیگر به عنوان « مسیح سرور » (دانیال ۹: ۲۵)، « سرور شما میکائیل » (دانیال ۱۰: ۲۱)، و « میکائیل، سرور بزرگ » (دانیال ۱۲: ۱)، از او نام برده می شود. هیچ کس بجز مسیح نمی تواند مرجع این نام ها باشد. عیسی مسیح سرور اشاره شده، « سردار » و کاهن اعظم ما در آسمان است. بنابراین، سیستم پاپ و سیستم مذهبی آن نشان دهنده تلاشی مبهم و تاریک برای جانشینی مقام روحانی مسیح هستند.

در دانیال باب ۸: ۱۱، « قربانی روزانه » یادآور آن چیزی است که در قدس زمینی برای جنبه های مختلف و مداوم مراسم پرستشی، شامل قربانیها و شفاعت در نظر گرفته شده بود و اتفاق می افتاد. از طریق این مراسم، گناهکاران بخشیده می شدند و گناهان به خیمه گاه پرستشی سپرده می شد. این سیستم زمینی نمایانگر رسالت شفاعت مسیح در قدس آسمانی بود. بنابراین، همانطور که پیشگویی می گوید، پاپ شفاعت کاهنان را جایگزین شفاعت مسیح می کند. با استفاده از چنین عبادت های جعلی، شاخ کوچک رسالت شفاعت مسیح را از میان برمی دارد و بطور نمادین جایگاه مقدس مسیح را فرو می ریزد.

« و او حقیقت را پایمال می کند. او همه این اقدامات را انجام داد و کامیاب می شود » (دانیال ۸: ۱۲). مسیح خود را راه و راستی و حیات اعلام می کند (دانیال ۱۴: ۶) و همچنین به کلام خدا به عنوان حقیقت (دانیال ۱۷: ۱۷) اشاره می کند. در مقابل پاپ ترجمه کتاب مقدس را به زبان مردم ممنوع کرده، و تفسیر آن را فقط تحت اختیار کلیسا قرار می دهد و سنت ها را بصورت اصل کلی در موازات با کتاب مقدس در نظر می گیرد، اما در عمل، سنت را در جایگاهی بالاتر از کتاب مقدس به عنوان احکام عالی ایمانی قرار می دهد.

این مطالعه چه چیزی را در مورد چگونگی اهمیت و ارزش دانش حقیقی کتاب مقدسی می گوید که واقعاً بر خلاف سنت های انسانی است؟

۷ اسفند

چهارشنبه

تطهیر قدس

دانیال باب ۸: ۲۴ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی می افتد؟

بعد از حمله ویرانگر شاخ، اعلام خواهد شد که قدس، تطهیر خواهد شد. به منظور درک این پیام، باید در نظر داشته باشیم که پاکسازی خانه خدا ذکر شده در دانیال ۸: ۱۴ با صحنه داوری به تصویر کشیده شده در دانیال باب ۷: ۹ تا ۱۴ به هم مرتبط هستند. و از آنجائی که داوری در آسمان صورت خواهد گرفت، قدس هم باید در آسمان قرار داشته باشد. بنابراین، در حالی که دانیال ۷ مداخله و ارتباط خداوند با امور انسانی را از دیدگاه قضایی به تصویر می کشد، دانیال ۸ همان واقعه را از دیدگاه قدس توصیف می کند. قدس زمینی از مدل آسمانی آن الگوبرداری شد و برای نشان دادن طرح برجسته و گسترده نجات بکار گرفته شد. هرروز، گناهکاران، قربانی های خود را به محراب می آوردند، جایی که گناهان ظاهری خود را به آنجا می سپردند و به اصطلاح بعد از آن گناهان مردم آمرزیده می شد. در نتیجه، قدس آلوده به گناه می شد. بنابراین، به منظور تطهیر قدس از گناهان آورده شده، الزامی بود که بطور متناوب عمل تطهیر آن انجام گیرد. آن را روز کفاره می نامیدند و سالی یکبار انجام می شد (نگاه کنید به لایوان ۱۶). چرا مکان مقدس آسمانی نیاز به تطهیر دارد؟ با یک مقایسه، می توانیم بگویم که گناهان اعتراف شده کسانی که مسیح را بپذیرند به محراب آسمانی منتقل می شود، درست همانطور که گناهان اسرائیلیان توبه کار به مکان قدس زمینی سپرده می شد. در روز کفاره زمینی، حیوانات متعددی قربانی می شدند که نماد مرگ مسیح در آینده بودند، بدین گونه است که گناهکاران توانستند در روز کفاره ایستادگی کنند.

و دقیقاً همان اتفاق که در روز کفاره زمینی هنگام پاک شدن مذبح زمینی می افتاد، چقدر بیشتر از آن در محراب آسمانی اتفاق افتاد! هنگامی که خون مسیح به تنهایی ما را از داوری نجات داد؟ تطهیر محراب، که در دانیال باب ۸: ۱۴ به تصویر کشیده شده، مدل آسمانی تشریفات زمینی است که پیام اصلی آن اینست: ما به عنوان گناهکاران برای بخشیده شدن گناهانمان نیاز به خون مسیح داریم تا قادر سازد که در روز داوری بتوانیم در برابر او بایستیم.

عبرانیان باب ۹: ۲۳ تا ۲۸ را بخوانید. چگونه این آیات نجات ما را در عیسی مسیح از طریق قربانی شدن او برای گناهان ما آشکار می سازد؟

۸ اسفند

پنجشنبه

زمان بندی نبوی

دانیال باب ۸: ۱۳ را بخوانید. چه سوالی در اینجا پرسیده می شود، و چگونه به ما کمک می کند که جواب آنرا در آیه بعدی درک کنیم؟

زمان بندی ۲۳۰۰ صبح و شام چیست؟ اول، باید توجه کنیم که بعد از اینکه دانیال قوچ و بز را ذکر می کند، به دنبال آن اقدامات شاخ کوچک و آسیب های ناشی از اعمال او، رویا در دانیال باب ۸: ۱۳ مبدل به یک سوال می شود. این سوال مخصوصاً در مورد آنچه که در پایان زمان نبوی و همچنین در طی کل مدت نبوت رخ می دهد، مورد توجه است. علاوه براین، چنین دورانی فقط می تواند محدود به دوران اقدامات شاخ کوچک باشد، زیرا دوره نبوت شامل هرچیزی از قوچ گرفته تا اقدامات شاخ کوچک می شود. بنابراین باید یک دوره طولانی در زمان واقعی باشد.

به این سوال « دوران نبوت چه مدت طول خواهد کشید؟ » (قوچ-ماد-فارس)، بز [یونان]، و شاخ کوچک و اقداماتش [روم، بت پرستی و پاپ]، موجودات آسمانی دیگر در دانیال ۸: ۱۴ « تا دو هزار و سیصد شام و صبح؛ آنگاه قدس اصلاح خواهد شد » جواب می دهند. همانطور که قبلاً ذکر شده، این دوران بسیار طولانی است زیرا که این دوران از دوران ماد - فارس آغاز می شود و از طریق دوران یونان و روم مشرک و پاپ برای هزاران سال ادامه می یابد. براساس شیوه تفسیر تاریخ گونه (نگاه کنید به درس ۱)، این دوران نبوی باید براساس اصل روز - سال محاسبه شود، بدین معنا که ۲۳۰۰ صبح و شام باید مطابق با مدت زمان ۲۳۰۰ سال باشد. در غیر این صورت، ۲۳۰۰ صبح و شام تقریباً بیشتر از شش سال نخواهد بود و این مدت زمان کوتاه برای رخ دادن همه وقایع پیش بینی شده

در نبوت غیر ممکن خواهد بود. از اینرو، فقط باید بر اساس اصل روز - سال عملی باشد. دانیال باب ۸ اطلاعاتی در اختیار ما قرار نمی دهد تا بتوانیم آغاز این دوره زمانی را محاسبه کنیم، که البته می تواند پایان خود را بیان کند. اما دانیال باب ۹ اطلاعات مهمی را به ما ارائه می دهد (درس هفته آینده را ملاحظه کنید).

۲۳۰۰ سال مدت این نبوت، آنرا طولانی ترین نبوت کتاب مقدس می سازد. با این فکر کنید: ۲۳۰۰ سال، مدت زمان طولانی است، به خصوص در مقایسه با مدت زمانی که اکنون ما زندگی می کنیم. چگونه این مقایسه می تواند به ما کمک کند تا یاد بگیریم با خداوند و در انتظارات خودمان از زمان بندی وقایع نهایی در زمان آخر بردبار باشیم؟

جمعه

۹ اسفند

تفکری فراتر: در زیر نمودارهایی وجود دارد که خلاصه آن چیزی است که تاکنون در مورد توالی پادشاهی ها در دانیال ۲، ۷، و ۸ مشاهده کردیم. این چه چیزی را به ما در مورد تطهیر جایگاه مقدس می گوید؟

دانیال ۲	دانیال ۷	دانیال ۸
بابل	بابل	
ماد - فارس	ماد - فارس	ماد - فارس
یونان	یونان	یونان
روم مشرک	روم مشرک	روم مشرک
روم مشرک	روم مشرک	روم مشرک
	داوری در آسمان	تطهیر قدس
بازگشت ثانی	بازگشت ثانی	بازگشت ثانی
[نابودی بدون تماس دست انسان]	[پادشاهی مقدسین]	[برخورد سنگ بدون تماس دست انسان]

همانطور که در اینجا می بینیم، تطابق هایی بین این فصلها وجود دارد. نه تنها مللی که در هر کدام نشان داده شده، مطابق هم هستند، صحنه داوری در دانیال ۷ - داوری که منجر به پایان جهان می شود - همان چیزی است که تطهیر و پاکسازی جایگاه مقدس را در دانیال ۸ است. به ما در اینجا دو تصویر متفاوت از یک موضوع داده می شود، و هر دو پس از یک دوره ۱۲۶۰ سال از آزار و اذیت قوم خدا بوسیله شاخ کوچک اتفاق می افتد.

سؤالاتی برای بحث

۱. چگونه در نمودار بالا نشان داده می‌شود که پاکسازی محراب همان چیزی است که به عنوان داوری در دانیال باب ۷، که باید بعد از پیشگویی ۱۲۶۰ سال نبوی شاخ کوچک و قبل از برپایی پادشاهی نهایی خداوند، اتفاق بیفتد؟

۲. نبوت دانیال باب ۸، تاریخ را به عنوان چیزی خشن و پر از شرارت ترسیم می‌کند. دو حیوان که نماد دو امپراتوری جهان هستند، با یکدیگر می‌جنگند (دانیال ۸: ۸ تا ۱۳). قدرت شاخ کوچکی که بعد از آنها ظهور می‌کند، یک قدرت بی رحم و آزار دهنده است (دانیال ۸: ۲۳ تا ۲۵). بنابراین، کتاب مقدس در اینجا هیچ تلاشی برای کم اهمیت نشان دادن واقعیت رنج و عذابی که در دنیا وجود دارد، نمی‌کند. چگونه این امر به ما کمک می‌کند که یاد بگیریم تا به خدا و رحمت های او با وجود واقعیت همه بدی‌هایی که در اطرافمان میبینیم، اعتماد کنیم؟